

—(•••)★(•••)—
ƏBƏDIYYƏT
DASTANI

Heedung

85

ZƏLİMXAN
YAQUB

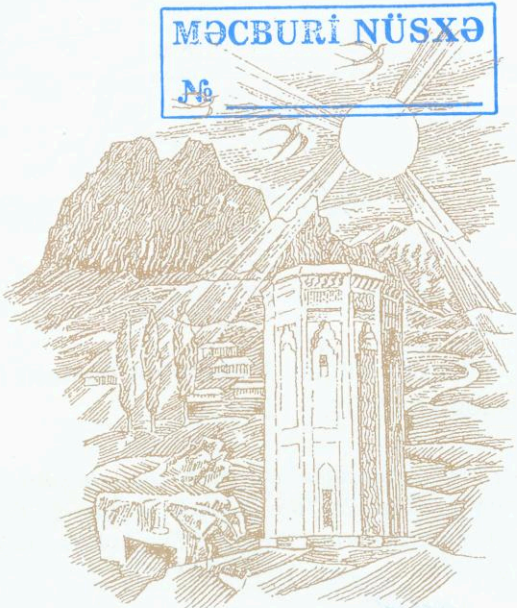
84(5A4e)

Y 24

ZƏLİMXAN YAQUB

ƏBƏDİYYƏT DASTANI

MƏCBURİ NÜSXƏ
№

F. Kəçəri adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KİTABXANASI
INV. № 75296

BAKI – 2008

Dağılmasa o yuva,
dəyişməsə o hava,
Yenə ayaq açardı
bu millətin üstünə
iftiralar, riyalar.
Bir-bir güllələndi
Müşfiqlə Cavid kimi
Bəxtiyarlar, Ziyalar.
Nə göylər durulardı,
nə yer təmizləndi,
Bir cəlladın içində
min qisas gizləndi.
Nə qədər səs itərdi,
nə qədər qan batardı,
O qanların içində
Azərbaycan batardı.

Gülü tikandan qorudu!
Torpağı qandan qorudu!
Qorudu o bu xalqı,
bu milləti qorudu,
Azərbaycan adlanan
bir dövləti qorudu!

Zərifə sevgisi, Heydər sevinci

“Çiçəksən, arını sevmə” dedilər,
“Budaqsan, barını sevmə” dedilər.
“Zərifə adında, mələk donunda,
İstəkli yarını sevmə” dedilər,
Qadağa qoydular məhəbbətinə.

“Bir də o tərəfdə izin olmasın,
Bu haqda söhbətin, sözün olmasın,
Bir daha o qızda gözün olmasın,
Sən dövlət adamı, o, bir yad qızı”, –
Qadağa qoydular məhəbbətinə.

Duru bir bulağa “axma” dedilər,
Odlu bir şimşəyə “çaxma” dedilər.
“Duyğusan, durulma, dilsən, danışma,
Gözsən, gözəlliyə baxma” dedilər,
Qadağa qoydular məhəbbətinə.

O gün kök budaqdan ayrılmalıydı,
O gün ət dırnaqdan ayrılmalıydı,
O gün Ay ulduzdan, işıq Günəşdən,
Bərəkət torpaqdan ayrılmalıydı, –
Qadağa qoydular məhəbbətinə.

Bu söz sərt zamanın tapşırığıydı,
Tüstünün, dumanın tapşırığıydı,
Tutqun bir səmanın tapşırığıydı,
Yaxşını yaxşıdan ayırmaq üçün
Tapşırıq yamanın tapşırığıydı.

Qorxu-qadağanın yekəsinə bax,
Vaxtın çirkabına, ləkəsinə bax,
Tarixin hökmünə, hikkəsinə bax,
Tapşırıq verənin nəşilığına,
Tapşırıq alanın Məkkəsinə bax!

Küləyə “yellənmə” demək olarmı?
Yağışa “sellənmə” demək olarmı?
Ürəyə “tellənmə” demək olarmı?
Gülün budağına qonan bülbülə
“Oxuma, dillənmə” demək olarmı?

Açan çiçəklərə qadağa yoxdu,
Coşan diləklərə qadağa yoxdu,
Uçan mələklərə qadağa yoxdu,

Odlu baxışlara, dolu gözlərə,
Sevən ürəklərə qadağa yoxdu.

Sevdilər, seçdilər, sehləndilər,
Görüşüb, qovuşub mehləndilər,
Zamanın hökmüylə ayrılmadılar,
Allahın hökmüylə möhürləndilər.

Tanıdı yaxından, gəldi uzaqdan,
Bir dərya yarandı iki bulaqdan,
Çıxdı imtahandan, keçdi sınaqdan,
İlahi məhəbbət işini gördü,
Özünü yormasın bəndə nahaqdan.

Zamanın bağından qopdu, yaşadı,
Nur olub torpağa hopdu, yaşadı,
Əbədi ünvanı tapdı, yaşadı,
Zərifə sevgisi, Heydər sevinci.

Qılınca bağlanıb, qından gəlibdi,
Ürəkdən süzülüb, qandan gəlibdi,
Cövhərə çevrilib, candan gəlibdi
Zərifə sevgisi, Heydər sevinci.

Çiçək solasıldı, zər solasıldı,
Vaxtında gülləri dər, solasıldı,
Gələnin nəsillərə dərs olasıdı
Zərifə sevgisi, Heydər sevinci.

Ruhu - zərifliyim, nazım olacaq,
Nəfəsi - baharım, yazım olacaq,
Min il bu millətə lazım olacaq
Zərifə sevgisi, Heydər sevinci.

Ömrün ləzzətində, dadında qaldı,
Yazıldı, yaddaşın yadında qaldı,
Göylərin yeddinci qatında qaldı
Zərifə sevgisi, Heydər sevinci.

Ananın əmanəti

Allah İzzət ananın
baxtına, qismətinə
yazdı gözəl bir gəlin,
Yaxşıydı yaxşının,
gözəliydi gözəlin.
Arzuları uğurlu,
qədəmləri sayalı,
Halal süddən-sümükdən,
halal kökdən mayalı.
Yasəməndən ətirli,
bənövşədən həyalı.
Xisləti ipək gəlin,
ədəbi, insanlığı
gözəllikdə tək gəlin.
O bir göz həkimi idi,
Onun xoş gəlişiyə
böyük bir ailənin
gözünə işıq gəldi,

